

МАЙЖЕ ПЕРІОДИЧНІ РОЗВ'ЯЗКИ ДИФЕРЕНЦІАЛЬНИХ РІВНЯНЬ

В. Ю. Слюсарчук

Нац. ун-т вод. госп-ва та природокористування

вул. Соборна, 11, Рівне, 33000, Україна

e-mail: V.E.Slyusarchuk@gmail.com

We construct the Favard–Amerio theory for almost periodic differential equations in a Banach space without using \mathcal{H} -classes of these equations. For linear equations, we give the first examples of almost periodic operators that have no analogs in the classical Favard–Amerio theory.

Побудовано теорію Фавара – Амеріо для майже періодичних диференціальних рівнянь у банаховому просторі без використання \mathcal{H} -класів цих рівнянь. Для лінійних рівнянь уперше наведено приклади майже періодичних операторів, для яких немає аналогів у класичній теорії Фавара – Амеріо.

1. Основні позначення та об'єкт досліджень. Нехай E — банаховий простір з нормою $\|\cdot\|_E$, \mathbb{R} — множина дійсних чисел і \mathbb{N} — множина натуральних чисел. Позначимо через C^0 банаховий простір неперервних і обмежених на \mathbb{R} функцій $x = x(t)$ зі значеннями в E з нормою

$$\|x\|_{C^0} = \sup_{t \in \mathbb{R}} \|x(t)\|_E,$$

а через C^n , де $n \in \mathbb{N}$, — банаховий простір функцій $x \in C^0$, для кожної з яких $\frac{dx}{dt}, \dots, \frac{d^n x}{dt^n} \in C^0$, з нормою

$$\|x\|_{C^n} = \max \left\{ \|x\|_{C^0}, \left\| \frac{dx}{dt} \right\|_{C^0}, \dots, \left\| \frac{d^n x}{dt^n} \right\|_{C^0} \right\}.$$

У просторах C^0, C^1, \dots, C^n визначимо оператор зсуву S_h , $h \in \mathbb{R}$, за допомогою формули

$$(S_h x)(t) = x(t+h), \quad t \in \mathbb{R}.$$

Означення 1. Елемент $y \in C^n$, де $n \in \mathbb{N} \cup \{0\}$, називається майже періодичним (за Бохнером) [1, 2], якщо замикання множини $\{S_h y : h \in \mathbb{R}\}$ у просторі C^n є компактною підмножиною цього простору, тобто з кожної послідовності $(S_{h_n} y)_{n \geq 1}$ можна вибрати збіжну в C^n підпослідовність.

Множини майже періодичних елементів просторів C^0, C^1, \dots, C^n є підпросторами цих просторів відповідно з нормами $\|\cdot\|_{C^0}, \|\cdot\|_{C^1}, \dots, \|\cdot\|_{C^n}$. Ці підпростори будемо позначати через B^0, B^1, \dots, B^n відповідно.

Нехай $B_{C^n}[a, r]$ — замкнена куля в C^n із центром у точці $a \in C^n$ і радіусом r , тобто множина $\{x \in C^n : \|x - a\|_{C^n} \leq r\}$.

Означення 2. Оператор $H : C^n \rightarrow C^0$, де $n \in \mathbb{N} \cup \{0\}$, називається майже періодичним, якщо для кожного елемента $a \in C^n$, числа $r \in (0, +\infty)$ і послідовності $(h_k)_{k \geq 1}$ дійсних чисел існує така підпослідовність $(h_{k_l})_{l \geq 1}$, що

$$\lim_{l_1 \rightarrow \infty, l_2 \rightarrow \infty} \sup_{x \in B_{C^n}[a, r]} \left\| S_{h_{l_1}} H S_{-h_{l_1}} x - S_{h_{l_2}} H S_{-h_{l_2}} x \right\|_{C^0} = 0.$$

Це означення у випадку лінійного майже періодичного оператора H рівносильне означенню, що використовувалося Е. Мухамадієвим при дослідженні оборотності лінійних функціональних операторів у просторі C^0 [3].

Нехай \mathcal{K} — множина всіх непорожніх компактних підмножин $K \subset E$ і $R(x)$ — множина значень функції $x = x(t)$, тобто множина $\{x(t) : t \in \mathbb{R}\}$. Для компактних множин $K_0, K_1, \dots, K_n \in \mathcal{K}$ позначимо через $\mathfrak{D}_{K_0, K_1, \dots, K_n}$ множину всіх елементів $x \in C^n$, для кожного з яких $R(x) \subset K_0, R\left(\frac{dx}{dt}\right) \subset K_1, \dots, R\left(\frac{d^n x}{dt^n}\right) \subset K_n$.

Зручним для теорії майже періодичних функцій є таке означення майже періодичного оператора, введене в розгляд автором у [4] у випадку дискретних рівнянь.

Означення 3. Оператор $H : C^n \rightarrow C^0$, де $n \in \mathbb{N} \cup \{0\}$, називається майже періодичним, якщо для кожних множини $K_0, K_1, \dots, K_n \in \mathcal{K}$ і послідовності $(h_{m_k})_{k \geq 1}$ дійсних чисел існує така підпослідовність $(h_{m_{k_l}})_{l \geq 1}$, що

$$\lim_{l_1 \rightarrow \infty, l_2 \rightarrow \infty} \sup_{x \in \mathfrak{D}_{K_0, K_1, \dots, K_n}} \left\| S_{h_{m_{l_1}}} H S_{-h_{m_{l_1}}} x - S_{h_{m_{l_2}}} H S_{-h_{m_{l_2}}} x \right\|_{C^0} = 0.$$

Зазначимо, що майже періодичний за означенням 3 оператор H може не бути майже періодичним за означенням 2 (відповідні приклади наведено в п. 2 і 6).

Розглянемо відображення $F : \mathbb{R} \times E^{n+1} \rightarrow E$, що задовольняє умови:

- 1) множина $F(\mathbb{R} \times K_0 \times K_1 \times \dots \times K_n)$ є обмеженою в E для всіх $K_0, K_1, \dots, K_n \in \mathcal{K}$;
- 2) функція $F(t, x_0, x_1, \dots, x_n)$ є елементом простору B^0 по змінній t рівномірно по $(x_0, x_1, \dots, x_n) \in K_0 \times K_1 \times \dots \times K_n$ для всіх $K_0, K_1, \dots, K_n \in \mathcal{K}$, тобто з кожної послідовності $(h_k)_{k \geq 1}$ дійсних чисел можна вибрати підпослідовність $(h_{k_l})_{l \geq 1}$, що залежить від K_0, K_1, \dots, K_n , для якої

$$\lim_{l_1 \rightarrow \infty, l_2 \rightarrow \infty} \sup_{\substack{t \in \mathbb{R} \\ x_0 \in K_0 \\ x_1 \in K_1 \\ \dots \\ x_n \in K_n}} \left\| F\left(t + h_{k_{l_1}}, x_0, x_1, \dots, x_n\right) - F\left(t + h_{k_{l_2}}, x_0, x_1, \dots, x_n\right) \right\|_E = 0. \quad (1)$$

Визначимо оператор $\mathcal{F} : C^n \rightarrow C^0$ за допомогою співвідношення

$$(\mathcal{F}x)(t) = F\left(t, x(t), \frac{dx(t)}{dt}, \dots, \frac{d^n x(t)}{dt^n}\right), \quad t \in \mathbb{R}.$$

Оскільки для кожних функції $x \in \mathfrak{D}_{K_0, K_1, \dots, K_n}$ і числа $h \in \mathbb{R}$

$$(S_h \mathcal{F} S_{-h} x)(t) = F\left(t + h, x(t), \frac{dx(t)}{dt}, \dots, \frac{d^n x(t)}{dt^n}\right), \quad t \in \mathbb{R},$$

то завдяки (1)

$$\lim_{l_1 \rightarrow \infty, l_2 \rightarrow \infty} \sup_{x \in \mathfrak{D}_{K_0, K_1, \dots, K_n}} \left\| S_{h_{m_{l_1}}} \mathcal{F} S_{-h_{m_{l_1}}} x - S_{h_{m_{l_2}}} \mathcal{F} S_{-h_{m_{l_2}}} x \right\|_{C^0} = 0,$$

тобто оператор \mathcal{F} є майже періодичним у сенсі означення 3.

Оператору \mathcal{F} поставимо у відповідність диференціальне рівняння

$$F\left(t, x(t), \frac{dx(t)}{dt}, \dots, \frac{d^n x(t)}{dt^n}\right) = y(t), \quad t \in \mathbb{R}, \quad (2)$$

де $y \in B^0$.

Метою статті є встановлення умов, при виконанні яких обмежені розв'язки рівняння (2) є майже періодичними. При дослідженні рівняння (2) будемо використовувати один функціонал, визначений на множині розв'язків цього рівняння, множини значень яких є підмножинами компактних множин простору E .

2. Зв'язок між означеннями 2 і 3. Очевидно, що кожний майже періодичний за означенням 2 оператор $H: C^n \rightarrow C^0$ є майже періодичним і за означенням 3. Однак, обернене твердження хибне. Це підтверджується таким прикладом.

Приклад 1. Нехай банаховий простір E є таким, що існують елемент $\omega = \omega(t)$ простору C^n , послідовність $(h_n)_{n \geq 1}$ дійсних чисел і додатне число μ , для яких

$$\|\omega(h_{n_1}) - \omega(h_{n_2})\|_E \geq \mu,$$

якщо $n_1 \neq n_2$. Таким простором є кожний нескінченновимірний банаховий простір [5].

Розглянемо множину \mathfrak{S} усіх елементів x простору C^n , для кожного з яких замикання множин $R(x), R\left(\frac{dx}{dt}\right), \dots, R\left(\frac{d^2x}{dt^2}\right)$ є компактними підмножинами простору E .

Зафіксуємо довільний елемент a простору E і розглянемо елемент $b = b(t)$ простору C^0 , для якого $b(t) = a$ для всіх $t \in \mathbb{R}$.

Визначимо оператор $H: C^n \rightarrow C^0$ за допомогою рівності

$$Hx = \begin{cases} b, & \text{якщо } x \in \mathfrak{S}, \\ \omega, & \text{якщо } x \in C^n \setminus \mathfrak{S}. \end{cases}$$

Очевидно, що для кожних множин $K_0, K_1, \dots, K_n \in \mathcal{K}$

$$\{S_h H S_{-h} x : h \in \mathbb{R}, x \in \mathfrak{D}_{K_0, K_1, \dots, K_n}\} = \{S_h H S_{-h} x : h \in \mathbb{R}, x \in \mathfrak{S}\} = \{b\}.$$

Тому оператор $H: C^n \rightarrow C^0$ є майже періодичним у сенсі означення 3. Однак, цей оператор не є майже періодичним у сенсі означення 2. Справді, зафіксуємо довільний елемент $z \in C^0 \setminus \mathfrak{S}$. Очевидно, що

$$S_h H S_{-h} z = S_h \omega \tag{3}$$

для кожного $h \in \mathbb{R}$. Тому

$$\left\| S_{h_{m_1}} \omega - S_{h_{m_2}} \omega \right\|_{C^0} = \sup_{t \in \mathbb{R}} \|\omega(t + h_{m_1}) - \omega(t + h_{m_2})\|_E \geq \|\omega(h_{m_1}) - \omega(h_{m_2})\|_E \geq \mu,$$

якщо $m_1 \neq m_2$.

Отже, якщо $\{S_h z : h \in \mathbb{R}\} \subset B_{C^n}[b, r]$, де $r > \|z - \omega\|_{C^n}$, то

$$\sup_{x \in B_{C^n}[b, r]} \left\| S_{h_{m_1}} H S_{-h_{m_1}} x - S_{h_{m_2}} H S_{-h_{m_2}} x \right\|_{C^0} \geq \mu > 0,$$

для всіх не співпадаючих натуральних чисел m_1 і m_2 . Звідси та із співвідношення (3) випливає, що оператор H не є майже періодичним у сенсі означення 2.

3. Функціонал δ . Нехай Λ — обмежена підмножина простору E і $\text{diam } \Lambda$ — діаметр цієї множини, тобто число $\sup\{\|x_1 - x_2\|_E : x_1, x_2 \in \Lambda\}$.

Зафіксуємо множини $K_0, K_1, \dots, K_n \in \mathcal{K}$. Позначимо через $N(F, K_0, K_1, \dots, K_n)$ множину всіх розв'язків рівняння (2), для кожного з яких $R(x) \subset K_0$, $R\left(\frac{dx}{dt}\right) \subset K_1, \dots$, $R\left(\frac{d^n x}{dt^n}\right) \subset K_n$. Вважатимемо, що $N(F, K_0, K_1, \dots, K_n) \neq \emptyset$.

Розглянемо елемент $x^* \in N(F, K_0, K_1, \dots, K_n)$, для якого $\text{diam } R(x^*) \neq 0$, і додатне число

$$r(x^*, K_0, K_1, \dots, K_n) = \max_{l \in \{0, 1, \dots, n\}} \sup \left\{ \|x_l - y_l\|_E : x_l \in R\left(\frac{d^l x^*}{dt^l}\right), y_l \in K_l \right\},$$

де $\frac{d^0 x^*}{dt^0} = x^*$. Зафіксуємо довільне число $\varepsilon \in [0, r(x^*, K_0, K_1, \dots, K_n)]$.

Позначимо через $\Omega(x^*, K_0, K_1, \dots, K_n, \varepsilon)$ множину всіх елементів $z \in C^n$, для кожного з яких $R(z) \subset K_0$, $R\left(\frac{dz}{dt}\right) \subset K_1, \dots, R\left(\frac{d^n z}{dt^n}\right) \subset K_n$ і $\|z - x^*\|_{C^n} \geq \varepsilon$.

Розглянемо функціонал

$$\delta(x^*, K_0, K_1, \dots, K_n, \varepsilon) = \inf_{z \in \Omega(x^*, K_0, K_1, \dots, K_n, \varepsilon)} \|\mathcal{F}z - \mathcal{F}x^*\|_{C^0}. \quad (4)$$

Тут $\mathcal{F}x^*$ можна замінити на y .

Зауваження 1. У випадку майже періодичного диференціального рівняння

$$\frac{dx(t)}{dt} + f(t, x(t)) = y(t), \quad t \in \mathbb{R},$$

що є окремим випадком рівняння (2), функціонал δ визначається за допомогою співвідношення

$$\delta(x^*, K_0, K_1, \varepsilon) = \inf_{z \in \Omega(x^*, K_0, K_1, \varepsilon)} \sup_{t \in \mathbb{R}} \left\| \frac{dz(t)}{dt} + f(t, z(t)) - y(t) \right\|_E.$$

Розглянутий функціонал будемо використовувати в подальших двох пунктах статті.

4. Основний результат. Наведемо умови існування майже періодичних розв'язків рівняння (2), що на відміну від теореми Америкіо про майже періодичні розв'язки нелінійних диференціальних рівнянь (див. [6, 7]) не використовують \mathcal{H} -клас рівняння (2) та відокремленість розв'язків рівнянь \mathcal{H} -класу цього рівняння.

Теорема 1. Нехай $K_0, K_1, \dots, K_n \in \mathcal{K}$. Якщо для розв'язку $x^* \in N(F, K_0, K_1, \dots, K_n)$ диференціального рівняння (2) $\text{diam } R(x^*) \neq 0$ і

$$\delta(x^*, K_0, K_1, \dots, K_n, \varepsilon) > 0 \quad (5)$$

для кожного $\varepsilon \in (0, r(x^*, K_0, K_1, \dots, K_n))$, то цей розв'язок є майже періодичним.

Зауваження 2. Розв'язок $x^* \in N(F, K_0, K_1, \dots, K_n)$ рівняння (2), для якого $\text{diam } R(x^*) = 0$, є сталим і, отже, майже періодичним.

Доведення. Припустимо, що розв'язок $x^* \in N(F, K_0, K_1, \dots, K_n)$ рівняння (2) не є елементом простору B^n . Тоді існує послідовність $(S_{k_p} x^*)_{p \geq 1}$, для якої кожна підпослідовність $(S_{k_p} x^*)_{p \geq 1}$ буде розбіжною в C^n . Отже, для деяких послідовностей $(p_r)_{r \geq 1}$, $(q_r)_{r \geq 1}$ натуральних чисел і числа $\gamma \in (0, r)$, де $r = \text{diam} \bigcup_{k=0}^n R \left(\frac{d^k x^*}{dt^k} \right)$,

$$\|S_{k_{p_r}} x^* - S_{k_{q_r}} x^*\|_{C^n} \geq \gamma, \quad r \geq 1.$$

Тому

$$S_{-k_{p_r}} S_{k_{q_r}} x^* \in \Omega(x^*, K_0, K_1, \dots, K_n, \gamma), \quad r \geq 1.$$

Не обмежуючи загальності доведення, можна вважати, що на підставі включення $y \in B^0$

$$\lim_{r \rightarrow \infty} \|S_{-k_{p_r}} y - S_{-k_{q_r}} y\|_{C^0} = 0. \quad (6)$$

Зазначимо, що $r \leq r(x^*, K_0, K_1, \dots, K_n)$. Не зменшуючи загальності, можна також вважати, що послідовність $(S_{k_p} \mathcal{F} S_{-k_p} x)_{p \geq 1}$ збігається рівномірно по x на $\mathfrak{D}_{K_0, K_1, \dots, K_n}$. Тому

$$\lim_{p, q \rightarrow \infty} \sup_{x \in \mathfrak{D}_{K_0, K_1, \dots, K_n}} \|S_{k_p} \mathcal{F} S_{-k_p} x - S_{k_q} \mathcal{F} S_{-k_q} x\|_{C^0} = 0. \quad (7)$$

Покажемо, що

$$\delta(x^*, K_0, K_1, \dots, K_n, \gamma) = 0. \quad (8)$$

Очевидно, що завдяки (4) і (7)

$$\begin{aligned} \delta(x^*, K_0, K_1, \dots, K_n, \gamma) &= \\ &= \inf_{z \in \Omega(x^*, K_0, K_1, \dots, K_n, \gamma)} \|\mathcal{F} z - \mathcal{F} x^*\|_{C^0} \leq \|\mathcal{F} S_{-k_{p_r}} S_{k_{q_r}} x^* - \mathcal{F} x^*\|_{C^0}, \quad r \geq 1. \end{aligned} \quad (9)$$

Оскільки

$$\begin{aligned} \|\mathcal{F} S_{-k_{p_r}} S_{k_{q_r}} x^* - \mathcal{F} x^*\|_{C^0} &= \\ &= \|S_{-k_{p_r}} (S_{k_{p_r}} \mathcal{F} S_{-k_{p_r}}) S_{k_{q_r}} x^* - S_{-k_{q_r}} (S_{k_{q_r}} \mathcal{F} S_{-k_{q_r}}) S_{k_{q_r}} x^*\|_{C^0} \leq \\ &\leq \|S_{-k_{p_r}} (S_{k_{p_r}} \mathcal{F} S_{-k_{p_r}}) S_{k_{q_r}} x^* - S_{-k_{p_r}} (S_{k_{q_r}} \mathcal{F} S_{-k_{q_r}}) S_{k_{q_r}} x^*\|_{C^0} + \\ &\quad + \|S_{-k_{p_r}} (S_{k_{q_r}} \mathcal{F} S_{-k_{q_r}}) S_{k_{q_r}} x^* - S_{-k_{q_r}} (S_{k_{q_r}} \mathcal{F} S_{-k_{q_r}}) S_{k_{q_r}} x^*\|_{C^0} = \\ &= \|(S_{k_{p_r}} \mathcal{F} S_{-k_{p_r}}) S_{k_{q_r}} x^* - (S_{k_{q_r}} \mathcal{F} S_{-k_{q_r}}) S_{k_{q_r}} x^*\|_{C^0} + \|S_{-k_{p_r}} S_{k_{q_r}} y - S_{-k_{q_r}} S_{k_{q_r}} y\|_{C^0} \leq \\ &\leq \sup_{x \in \mathfrak{D}_{K_0, K_1, \dots, K_n}} \|S_{k_{p_r}} \mathcal{F} S_{-k_{p_r}} x - S_{k_{q_r}} \mathcal{F} S_{-k_{q_r}} x\|_{C^0} + \|S_{-k_{p_r}} y - S_{-k_{q_r}} y\|_{C^0}, \quad r \geq 1, \end{aligned}$$

то на підставі (6), (7) і (9) справджується рівність (8). Це суперечить (5). Отже, припущення, що розв'язок $x^* \in N(F, K_0, K_1, \dots, K_n)$ рівняння (2) не є елементом простору B^0 , хибне.

Теорему 1 доведено.

Зауваження 3. Вимога виконання співвідношення (5) в теоремі 1 є суттєвою. У випадку її невиконання обмежені розв'язки рівняння (2) можуть не бути майже періодичними, що підтверджується таким прикладом.

Приклад 2. Розглянемо неперервне відображення $G: \mathbb{R}^2 \rightarrow \mathbb{R}$, для якого $G(x, y) = 0$, якщо $|x| \leq 1$ і $|y| \leq 1$. Це відображення, як і відображення F при $n = 1$, задовольняє умови 1 і 2 з п.1. Очевидно, що кожна диференційовна на \mathbb{R} функція $x^* = x^*(t)$, для якої $R(x^*) \subset [-1/4, 1/4]$ і $R\left(\frac{dx^*}{dt}\right) \subset [-1/4, 1/4]$, є розв'язком рівняння

$$G\left(x(t), \frac{dx(t)}{dt}\right) = 0$$

і

$$\delta(x^*, K_0, K_1, \varepsilon) = 0$$

для всіх $\varepsilon \in (0, r(x^*, K_0, K_1))$, де $K_0 = K_1 = [-1/2, 1/2]$.

5. Випадок лінійного рівняння (2). Розглянемо майже періодичний у сенсі означення 3 лінійний неперервний оператор $\mathcal{L}: C^n \rightarrow C^0$, що визначається співвідношенням

$$(\mathcal{L}z)(t) = A_0(t)z(t) + A_1(t)\frac{dz(t)}{dt} + \dots + A_n(t)\frac{d^n z(t)}{dt^n}, \quad t \in \mathbb{R}.$$

Тут $A_0(t), A_1(t), \dots, A_n(t)$ — такі неперервні на \mathbb{R} функції зі значеннями в $L(E, E)$, щоб оператор \mathcal{L} був майже періодичним у сенсі означення 3 (ця вимога виконується, якщо, наприклад, операторні функції $A_0(t), A_1(t), \dots, A_n(t)$ є майже періодичними в сенсі означення 1), і z — довільний елемент простору C^n .

Оператору \mathcal{L} відповідає лінійне диференціальне рівняння

$$A_0(t)x(t) + A_1(t)\frac{dx(t)}{dt} + \dots + A_n(t)\frac{d^n x(t)}{dt^n} = u(t), \quad t \in \mathbb{R}, \quad (10)$$

де $u \in B^0$.

Рівняння (10) є окремим випадком рівняння (2). Тому до нього застосовна теорема 1.

Завдяки (4) та теоремі 1 справджується таке твердження.

Теорема 2. Нехай $K_0, K_1, \dots, K_n \in \mathcal{K}$ і $u \in B^0$. Якщо для розв'язку x^* рівняння (10) $\text{diam } R(x^*) \neq 0$, $R(x^*) \subset K_0$, $R\left(\frac{dx^*}{dt}\right) \subset K_1, \dots, R\left(\frac{d^n x^*}{dt^n}\right) \subset K_n$ і

$$\inf_{z \in \Omega(x^*, K_0, K_1, \dots, K_n, \varepsilon)} \|\mathcal{L}z - u\|_{C^0} > 0$$

для кожного $\varepsilon \in (0, r(x^*, K_0, K_1, \dots, K_n))$, то цей розв'язок є майже періодичним.

Використаємо множину \mathfrak{S} , що визначена в п. 2, і підпростір $\mathfrak{S}_{K_0, K_1, \dots, K_n}$ простору C^n , породжений множиною $\mathfrak{D}_{K_0, K_1, \dots, K_n}$, де $K_0, K_1, \dots, K_n \in \mathcal{K}$.

Окремими випадками теореми 2 є такі два твердження.

Теорема 3. Якщо $u \in B^0$, рівняння (10) має розв'язок $x^* \in \mathfrak{S}$ і виконується співвідношення

$$\inf_{x \in \mathfrak{S}, \|x\|_{C^n} = 1} \|\mathcal{L}x\|_{C^0} > 0,$$

то цей розв'язок є майже періодичним.

Теорема 4. Якщо $u \in B^0$, $K_0, K_1, \dots, K_n \in \mathcal{K}$, рівняння (10) має розв'язок $x^* \in \mathfrak{S}_{K_0, K_1, \dots, K_n}$ і виконується співвідношення

$$\inf_{x \in \mathfrak{S}_{K_0, K_1, \dots, K_n}, \|x\|_{C^n} = 1} \|\mathcal{L}x\|_{C^0} > 0, \quad (11)$$

то цей розв'язок є майже періодичним.

Справді, нехай K_0, K_1, \dots, K_n — довільні елементи множини \mathcal{K} , для яких $R(x^*) \subset K_0$, $R\left(\frac{dx^*}{dt}\right) \subset K_1, \dots, R\left(\frac{d^n x^*}{dt^n}\right) \subset K_n$. Завдяки (11) та лінійності оператора \mathcal{L}

$$\delta(x^*, K_0, K_1, \dots, K_n, \varepsilon) > 0$$

для кожного $\varepsilon > 0$. Тому на підставі теореми 2 розв'язок x^* рівняння (10) є майже періодичним.

Зауваження 4. Множина необоротних лінійних неперервних і майже періодичних у сенсі означення 3 операторів $\mathcal{L}: C^n \rightarrow C^0$, що задовольняють співвідношення (11), не є порожньою множиною, що підтверджується п. 6.

6. Приклади лінійних майже періодичних у сенсі означення 3 операторів. Спочатку покажемо існування неперервної та обмеженої на \mathbb{R} функції $A(t)$ зі значеннями в $L(E, E)$ такої, що для кожного вектора $a \in E$ функція $A(t)a$ є майже періодичною в сенсі означення 1, а оператор $\mathcal{A}: C^0 \rightarrow C^0$, що визначається співвідношенням

$$(\mathcal{A}x)(t) = A(t)x(t), \quad t \in \mathbb{R}, \quad (12)$$

не є майже періодичним у сенсі означення 2 і є майже періодичним у сенсі означення 3.

Приклад 3. Будемо вважати, що $E = l_1$, де l_1 — банаховий простір обмежених числових послідовностей $z = \langle z_1, z_2, \dots, z_m, \dots \rangle$, для кожної з яких $\sum_{m=1}^{\infty} |z_m| < \infty$, з нормою $\|z\|_{l_1} = \sum_{m=1}^{\infty} |z_m|$. У цьому випадку функції $x(t) = \langle x_1(t), x_2(t), \dots, x_m(t), \dots \rangle$, для кожної з яких $x(t) \in l_1$ і $\lim_{\delta \rightarrow 0} \|x(t+\delta) - x(t)\|_{l_1} = 0$ для всіх $t \in \mathbb{R}$, а також $\sup_{t \in \mathbb{R}} \|x(t)\|_{l_1} < \infty$, є елементами простору C^0 і навпаки.

Розглянемо неперервну та обмежену на \mathbb{R} функцію $A(t)$ зі значеннями в $L(l_1, l_1)$, що визначається співвідношенням

$$A(t)z = \left\langle e^{it}z_1, e^{it/2}z_2, \dots, e^{it/m}z_m, \dots \right\rangle, \quad t \in \mathbb{R}, \quad z \in l_1. \quad (13)$$

Ця функція має такі властивості:

- 1) $\|A(t)\|_{L(l_1, l_1)} = 1$ для всіх $t \in \mathbb{R}$;
- 2) для кожного $z \in l_1$ функція $A(t)z$ є майже періодичним елементом простору C^0 ;
- 3) для кожних компактної множини $K \subset l_1$ і послідовності $(h_m)_{m \geq 1}$ дійсних чисел існує підпослідовність $(h_{m_l})_{l \geq 1}$ послідовності $(h_m)_{m \geq 1}$, для яких

$$\lim_{k, l \rightarrow \infty} \sup_{k \in \mathbb{Z}} \sup_{t \in \mathbb{R}} \|A(t + h_{m_k})z - A(t + h_{m_l})z\|_{l_1} = 0.$$

- 4) функція $A(t)$ зі значеннями в $L(l_1, l_1)$ не є майже періодичною.

Перша властивість функції $A(t)$, очевидно, випливає із співвідношення (13).
 Друга властивість функції $A(t)$ є наслідком таких міркувань.
 Оскільки всі функції $e^{it/m}$, $m \geq 1$, неперервні на \mathbb{R} ,

$$\begin{aligned} \|A(t)z - A(t+h)z\|_{l_1} &= \\ &= \left\| \left\langle \left(e^{it} - e^{i(t+h)} \right) x_1, \left(e^{it/2} - e^{i(t+h)/2} \right) x_2, \dots, \left(e^{it/m} - e^{i(t+h)/m} \right) x_m, \dots \right\rangle \right\|_{l_1} = \\ &= \sum_{m=1}^{\infty} \left| \left(e^{it/m} - e^{i(t+h)/m} \right) x_m \right| \leq \sum_{m=1}^{\infty} \left| e^{it/m} - e^{i(t+h)/m} \right| |x_m| \end{aligned}$$

і ряд $\sum_{m=1}^{\infty} |x_m|$ збігається, то $\lim_{h \rightarrow 0} \|A(t)z - A(t+h)z\|_{l_1} = 0$ для кожного $t \in \mathbb{R}$.
 Тому функція $A(t)z$ є елементом простору C^0 . Далі розглянемо довільну послідовність $(h_m)_{m \geq 1}$ дійсних чисел. Зафіксуємо довільне число $\varepsilon > 0$. Існує такий номер $m_\varepsilon \in \mathbb{N}$, що $\sum_{m=m_\varepsilon+1}^{\infty} |x_m| < \varepsilon$. Оскільки функції $e^{it/m}$, $m = \overline{1, m_\varepsilon}$, майже періодичні, то існує така підпослідовність $(h_{m_p})_{p \geq 1}$ послідовності $(h_m)_{m \geq 1}$, що

$$\lim_{k,l \rightarrow \infty} \sup_{t \in \mathbb{R}} \max_{m=\overline{1, m_\varepsilon}} \left| e^{i(t+h_{m_p k})/m} - e^{i(t+h_{m_p l})/m} \right| = 0.$$

Тоді

$$\overline{\lim}_{k,l \rightarrow \infty} \sup_{t \in \mathbb{R}} \left\| A(t+h_{m_p k})z - A(t+h_{m_p l})z \right\|_{l_1} \leq \sum_{m=m_\varepsilon+1}^{\infty} |x_m| < \varepsilon.$$

Із довільності вибору числа $\varepsilon > 0$ випливає існування підпослідовності $(\tilde{h}_m)_{m \geq 1}$ послідовності $(h_m)_{m \geq 1}$, для якої

$$\lim_{k,l \rightarrow \infty} \sup_{t \in \mathbb{R}} \left\| A(t+\tilde{h}_{m_k})z - A(t+\tilde{h}_{m_l})z \right\|_{l_1} = 0.$$

Отже, $A(t)z$ — майже періодичний елемент простору C^0 .

Третя властивість функції $A(t)$ випливає з таких міркувань.

Розглянемо довільні компакту множину $K \subset l_1$ і послідовність $(h_m)_{m \geq 1}$ дійсних чисел. Зафіксуємо довільне як завгодно мале число $\varepsilon > 0$. Оскільки множина K є компактною, то існує скінченна множина $Z_\varepsilon = \{z_1, z_2, \dots, z_{m(\varepsilon)}\}$ точок множини K , що буде для K ε -сіткою. Для кожної точки $z \in K$ позначимо через $a(z, \varepsilon)$ точку множини Z_ε з найменшим номером, для якої $\|z - a(z, \varepsilon)\|_{l_1} \leq \varepsilon$ (така точка, очевидно, визначається єдиним чином). Завдяки (13) та першій властивості функції $A(t)$

$$\begin{aligned} \sup_{t \in \mathbb{R}} \|A(t)z - A(t)a(z, \varepsilon)\|_{l_1} &= \sup_{t \in \mathbb{R}} \|A(t)(z - a(z, \varepsilon))\|_{l_1} \leq \\ &\leq \sup_{t \in \mathbb{R}} \|A(t)\|_{L(l_1, l_1)} \|z - a(z, \varepsilon)\|_{l_1} = \|z - a(z, \varepsilon)\|_{l_1} \leq \varepsilon \end{aligned} \quad (14)$$

для всіх $z \in K$.

Оскільки функції $A(t)z_1, A(t)z_2, \dots, A(t)z_{m(\varepsilon)}$ є майже періодичними елементами простору C^0 на підставі другої властивості функції $A(t)$, то існує така підпоследовність $(\tilde{h}_m)_{m \geq 1}$ последовності $(h_m)_{m \geq 1}$, що

$$\lim_{k,l \rightarrow \infty} \max_{z \in \mathcal{Z}_\varepsilon} \sup_{t \in \mathbb{R}} \|A(t + \tilde{h}_k)z - A(t + \tilde{h}_l)z\|_{l_1} = 0. \quad (15)$$

Справді, завдяки другій властивості функції $A(t)$ існує підпоследовність $(h_m^{(1)})_{m \geq 1}$ последовності $(h_m)_{m \geq 1}$, для якої

$$\lim_{k,l \rightarrow \infty} \sup_{t \in \mathbb{R}} \|A(t + h_k^{(1)})z_1 - A(t + h_l^{(1)})z_1\|_{l_1} = 0.$$

На підставі цієї ж властивості існує підпоследовність $(h_m^{(2)})_{m \geq 1}$ последовності $(h_m^{(1)})_{m \geq 1}$, для якої

$$\lim_{k,l \rightarrow \infty} \sup_{t \in \mathbb{R}} \|A(t + h_k^{(2)})z_2 - A(t + h_l^{(2)})z_2\|_{l_1} = 0.$$

Аналогічним чином, встановлюється існування последовностей

$$(h_m^{(3)})_{m \geq 1}, (h_m^{(4)})_{m \geq 1}, \dots, (h_m^{(m(\varepsilon))})_{m \geq 1},$$

для яких

$$(h_m^{(2)})_{m \geq 1} \supset (h_m^{(3)})_{m \geq 1} \supset (h_m^{(4)})_{m \geq 1} \supset \dots \supset (h_m^{(m(\varepsilon))})_{m \geq 1}$$

і

$$\lim_{k,l \rightarrow \infty} \sup_{t \in \mathbb{R}} \|A(t + h_k^{(q)})z_q - A(t + h_l^{(q)})z_q\|_{l_1} = 0, \quad q = \overline{3, m(\varepsilon)}.$$

Звідси отримуємо співвідношення (15). Очевидно, що в (15) в якості \tilde{h}_k можна взяти $h_k^{(m(\varepsilon))}$.

Із співвідношень (14) і (15) випливає, що

$$\overline{\lim}_{k,l \rightarrow \infty} \sup_{z \in K} \sup_{t \in \mathbb{R}} \|A(t + h_k^{(m(\varepsilon))})z - A(t + h_l^{(m(\varepsilon))})z\|_{l_1} \leq 2\varepsilon. \quad (16)$$

Справді,

$$\begin{aligned} & \sup_{z \in K} \sup_{t \in \mathbb{R}} \|A(t + h_k^{(m(\varepsilon))})z - A(t + h_l^{(m(\varepsilon))})z\|_{l_1} = \\ & = \sup_{z \in K} \sup_{t \in \mathbb{R}} \|A(t + h_k^{(m(\varepsilon))})z - A(t + h_k^{(m(\varepsilon))})a(z, \varepsilon) + A(t + h_k^{(m(\varepsilon))})a(z, \varepsilon) - \\ & - A(t + h_l^{(m(\varepsilon))})a(z, \varepsilon) + A(t + h_l^{(m(\varepsilon))})a(z, \varepsilon) - A(t + h_l^{(m(\varepsilon))})z\|_{l_1} \leq \\ & \leq \sup_{z \in K} \sup_{t \in \mathbb{R}} \|A(t + h_k^{(m(\varepsilon))})z - A(t + h_k^{(m(\varepsilon))})a(z, \varepsilon)\|_{l_1} + \\ & + \sup_{z \in K} \sup_{t \in \mathbb{R}} \|A(t + h_k^{(m(\varepsilon))})a(z, \varepsilon) - A(t + h_l^{(m(\varepsilon))})a(z, \varepsilon)\|_{l_1} + \end{aligned}$$

$$+ \sup_{z \in K} \sup_{t \in \mathbb{R}} \left\| A\left(t + h_l^{(m(\varepsilon))}\right) a(z, \varepsilon) - A\left(t + h_l^{(m(\varepsilon))}\right) z \right\|_{l_1}.$$

Оскільки на підставі (14)

$$\sup_{z \in K} \sup_{t \in \mathbb{R}} \left\| A\left(t + h_k^{(m(\varepsilon))}\right) z - A\left(t + h_k^{(m(\varepsilon))}\right) a(z, \varepsilon) \right\|_{l_1} \leq \varepsilon$$

і

$$\sup_{z \in K} \sup_{t \in \mathbb{R}} \left\| A\left(t + h_l^{(m(\varepsilon))}\right) a(z, \varepsilon) - A\left(t + h_l^{(m(\varepsilon))}\right) z \right\|_{l_1} \leq \varepsilon,$$

а на підставі (15)

$$\lim_{k, l \rightarrow \infty} \sup_{z \in K} \sup_{t \in \mathbb{R}} \left\| A\left(t + h_k^{(m(\varepsilon))}\right) a(z, \varepsilon) - A\left(t + h_l^{(m(\varepsilon))}\right) a(z, \varepsilon) \right\|_{l_1} = 0,$$

то справджується співвідношення (16). Із цього співвідношення та довільності вибору числа $\varepsilon > 0$ випливає виконання третьої властивості функції $A(t)$.

Четверта властивість функції $A(t)$ є наслідком таких міркувань.

Для елементів

$$e_l = \langle \delta_{l1}, \delta_{l2}, \dots, \delta_{lm}, \dots \rangle, \quad l \geq 1,$$

простору l_1 , де

$$\delta_{lm} = \begin{cases} 1, & \text{якщо } l = m, \\ 0, & \text{якщо } l \neq m, \end{cases}$$

послідовності $(n_k)_{k \geq 1}$ натуральних чисел, для якої

$$n_{k+1} > n_k, \quad k \geq 1,$$

та кожної пари (k, l) натуральних чисел, для яких $k > l$, виконуються співвідношення

$$\begin{aligned} \sup_{t \in \mathbb{R}} \|A(t + n_k) - A(t + n_l)\|_{L(l_1, l_1)} &= \sup_{t \in \mathbb{R}} \sup_{\|x\|_{l_1}=1} \|A(t + n_k)x - A(t + n_l)x\|_{l_1} \geq \\ &\geq \sup_{t \in \mathbb{R}} \|A(t + n_k)e_{n_k - n_l} - A(t + n_l)e_{n_k - n_l}\|_{l_1} = \\ &= \sup_{t \in \mathbb{R}} \left| e^{i(t+n_k)/(n_k - n_l)} - e^{i(t+n_l)/(n_k - n_l)} \right| = \\ &= \left| e^{in_k/(n_k - n_l)} - e^{in_l/(n_k - n_l)} \right| = |e^i - 1| = 2 \sin \frac{1}{2} > 0. \end{aligned}$$

Це означає, що функція $A(t)$ зі значеннями в $L(l_1, l_1)$ не є майже періодичною.

Отже, функція $A(t)$ задовольняє властивості 1)–4).

Далі розглянемо оператор $\mathcal{A}: C^0 \rightarrow C^0$, що визначається співвідношенням (12).

Цей оператор не є майже періодичним у сенсі означення 2 і є майже періодичним у сенсі означення 3.

Справді, для довільних $h \in \mathbb{R}$ і $x \in C^0$

$$(S_h \mathcal{A} S_{-h} x)(t) = A(t + h)x(t), \quad t \in \mathbb{R}.$$

Звідси на підставі третьої властивості функції $A(t)$ отримуємо, що для кожних послідовності $(h_m)_{m \geq 1}$ дійсних чисел і компактної множини $K \subset l_1$ існує підпослідовність $(h_{m_l})_{l \geq 1}$ послідовності $(h_m)_{m \geq 1}$, для яких

$$\lim_{k,l \rightarrow \infty} \sup_{z \in C^0, R(z) \subset K} \sup_{t \in \mathbb{R}} \|A(t + h_{m_k})z(t) - A(t + h_{m_l})z(t)\|_{l_1} = 0.$$

Це означає, що оператор $\mathcal{A}: C^0 \rightarrow C^0$ є майже періодичним у сенсі означення 3.

Однак оператор \mathcal{A} не є майже періодичним у сенсі означення 2. Дійсно, для функції $\omega \in C^1$, для якої

$$\|\omega\|_{C^0} = 1, \quad (17)$$

і

$$\omega(l) = e_l, \quad l \geq 1, \quad (18)$$

і кожної пари (k, l) натуральних чисел, для яких $k > l$, виконуються співвідношення

$$\begin{aligned} \|S_k \mathcal{A} S_{-k} - S_l \mathcal{A} S_{-l}\|_{L(C^0, C^0)} &\geq \|S_k \mathcal{A} S_{-k} \omega - S_l \mathcal{A} S_{-l} \omega\|_{l_1} = \\ &= \sup_{t \in \mathbb{R}} \|A(t + k)\omega(t) - A(t + l)\omega(t)\|_{l_1} \geq \\ &\geq \|A(k - l + k)\omega(k - l) - A(k - l + l)\omega(k - l)\|_{l_1} = \\ &= \|A(2k - l)e_{k-l} - A(k)e_{k-l}\|_{l_1} = \\ &= \left| e^{i(2k-l)/(k-l)} - e^{ik/(k-l)} \right| = |e^i - 1| = 2 \sin \frac{1}{2} > 0. \quad (19) \end{aligned}$$

Звідси випливає, що оператор \mathcal{A} не є майже періодичним у сенсі означення 2.

Зауваження 5. Звуження $\mathcal{A}|_{C^1}: C^1 \rightarrow C^0$ оператора $\mathcal{A}: C^0 \rightarrow C^0$ на C^1 також є майже періодичним оператором у сенсі означення 3 (це встановлюється аналогічно, як і у випадку оператора $\mathcal{A}: C^0 \rightarrow C^0$) і не є майже періодичним оператором у сенсі означення 2, що встановлюється з використанням співвідношень (19), функції $\omega \in C^1$, що задовольняє співвідношення (17) і (18), а також того, що для цієї функції

$$\|\omega\|_{C^1} \|S_k \mathcal{A}|_{C^1} S_{-k} - S_l \mathcal{A}|_{C^1} S_{-l}\|_{L(C^1, C^0)} \geq \|S_k \mathcal{A} S_{-k} \omega - S_l \mathcal{A} S_{-l} \omega\|_{C^0}.$$

У прикладі 4 покажемо існування необоротного лінійного майже періодичного в сенсі означення 3 оператора $\mathcal{D}: C^1 \rightarrow C^0$, що не є майже періодичним у сенсі означення 2 і задовольняє співвідношення (11) при $n = 1$.

Будемо використовувати локально збіжні послідовності функцій.

Послідовність елементів $x_k \in C^0$, $k \in \mathbb{N}$, будемо називати локально збіжною до елемента $x \in C^0$ при $k \rightarrow \infty$, якщо ця послідовність обмежена і для кожного числа $T > 0$

$$\lim_{k \rightarrow \infty} \max_{|t| \leq T} \|x_k(t) - x(t)\|_E = 0.$$

Для такої послідовності будемо використовувати позначення

$$x_k \xrightarrow{\text{loc.}, C^0} x \quad \text{при} \quad k \rightarrow \infty.$$

Аналогічно, послідовність $y_k \in C^1$, $k \in \mathbb{N}$, будемо називати *локально збіжною* до елемента $y \in C^1$ при $k \rightarrow \infty$ і позначати

$$y_k \xrightarrow{\text{loc.}, C^1} y \quad \text{при} \quad k \rightarrow \infty,$$

якщо $y_k \xrightarrow{\text{loc.}, C^0} y$ і $\frac{dy_k}{dt} \xrightarrow{\text{loc.}, C^0} \frac{dy}{dt}$ при $k \rightarrow \infty$.

Приклад 4. Як і в прикладі 3, будемо вважати, що $E = l_1$. Розглянемо лінійний неперервний диференціальний оператор $\mathcal{D}: C^1 \rightarrow C^0$, що визначається співвідношенням

$$(\mathcal{D}x)(t) = \frac{dx(t)}{dt} + (\mathcal{B}x)(t), \quad t \in \mathbb{R},$$

в якому

$$\mathcal{B} = \mathcal{I} - \mathcal{A}, \tag{20}$$

де $\mathcal{I}: C^0 \rightarrow C^0$ — одиничний оператор і $\mathcal{A}: C^0 \rightarrow C^0$ — розглянутий у попередньому прикладі оператор.

Очевидно, що оператори $\frac{d}{dt}: C^1 \rightarrow C^0$ і $\mathcal{I}: C^0 \rightarrow C^0$ є майже періодичними як у сенсі означення 2, так і в сенсі означення 3. Тому з урахуванням зауваження 5 диференціальний оператор $\mathcal{D}: C^1 \rightarrow C^0$ є майже періодичним у сенсі означення 3, і не є майже періодичним у сенсі означення 2.

Далі зафіксуємо довільні компактні множини $K_0, K_1 \subset l_1$, що не містять нульовий елемент $0 \in l_1$.

Покажемо, що для оператора \mathcal{D} справджується співвідношення

$$\inf_{x \in \mathfrak{S}_{K_0, K_1}, \|x\|_{C^1} = 1} \|\mathcal{D}x\|_{C^0} > 0, \tag{21}$$

аналогічне співвідношенню (11).

Припустимо, що це співвідношення не виконується, тобто існують функції $x_n \in C^1$ і $\varepsilon_n \in C^0$, $n \geq 1$, для яких

$$x_n \in \mathfrak{S}_{K_0, K_1}, \quad n \geq 1, \tag{22}$$

$$\|x_n\|_{C^1} = 1, \quad n \geq 1, \tag{23}$$

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \|\varepsilon_n\|_{C^0} = 0, \tag{24}$$

і

$$\frac{dx_n(t)}{dt} + x_n(t) - A(t)x_n(t) = \varepsilon_n(t), \quad t \in \mathbb{R}. \tag{25}$$

Завдяки (22), (23) та узагальненій теоремі Арцела (див. [5], с. 99) існують такі підпослідовність $(x_{n_k})_{k \geq 1}$ послідовності $(x_n)_{n \geq 1}$ і функція $z \in C^0$ зі значеннями в K_0 , що

$$x_{n_k} \xrightarrow{\text{loc.}, C^0} z \quad \text{при} \quad k \rightarrow \infty. \tag{26}$$

Тоді завдяки (12), (13) і (20)

$$\mathcal{B}x_{n_k} \xrightarrow{\text{loc.}, C^0} \mathcal{B}z \quad \text{при} \quad k \rightarrow \infty. \quad (27)$$

Тому на підставі (24), (25) і (26) для кожного $t \in \mathbb{R}$

$$z(t) - z(0) + \int_0^t (\mathcal{B}z)(s) ds = 0.$$

Звідси та включення $\mathcal{B}z \in C^0$ випливає, що

$$\frac{dz(t)}{dt} + (\mathcal{B}z)(t) = 0, \quad t \in \mathbb{R},$$

і $z \in C^1$.

Зазначимо, що для функції z крім співвідношення $R(z) \subset K_0$ справджується співвідношення

$$R\left(\frac{dz}{dt}\right) \subset K_1. \quad (28)$$

Справді, завдяки (25), (24) і (27) послідовність $\left(\frac{dx_{n_k}}{dt}\right)_{k \geq 1}$ є локально збіжною до деякої функції $u \in C^0$ при $k \rightarrow \infty$. Тому

$$u(t) + (\mathcal{B}z)(t) = 0, \quad t \in \mathbb{R}.$$

Отже,

$$\frac{dz(t)}{dt} \equiv u(t).$$

Оскільки на підставі (22) $R\left(\frac{dx_{n_k}}{dt}\right) \subset K_1$ для всіх $k \geq 1$, то $R(u) \subset K_1$.

Таким чином, співвідношення (28) виконується і, отже,

$$z \in \mathfrak{S}_{K_0, K_1}. \quad (29)$$

Оскільки $0 \notin K_0 \cup K_1$, то існує $n_0 \in \mathbb{N}$, що для функції $z(t) = \langle z_1(t), z_2(t), \dots, z_{n_0}(t), \dots \rangle$

$$z_{n_0}(0) \neq 0.$$

Функція $z_{n_0}(t)$ є розв'язком диференціального рівняння

$$\frac{dx_{n_0}(t)}{dt} + (1 - e^{it/n_0})x_{n_0}(t) = 0, \quad t \in \mathbb{R}.$$

Тому для всіх $t \in \mathbb{R}$

$$z_{n_0}(t) = e^{-\int_0^t (1 - e^{is/n_0}) ds} z_{n_0}(0).$$

Отже,

$$\sup_{t \in \mathbb{R}} |z_{n_0}(t)| = +\infty$$

і

$$\sup_{t \in \mathbb{R}} \|z(t)\|_{l_1} = +\infty,$$

що суперечить (29).

Отже, припущення про невиконання співвідношення (21) є хибним. Це означає, що на підставі теореми 4 кожний розв'язок $x^* \in \mathfrak{S}_{K_0, K_1}$ диференціального рівняння

$$\frac{dx(t)}{dt} + (\mathcal{B}x)(t) = y(t), \quad t \in \mathbb{R},$$

з майже періодичним $y \in C^0$ є майже періодичним елементом простору C^1 .

Нарешті покажемо, що оператор $\mathcal{D}: C^1 \rightarrow C^0$ не має неперервного оберненого.

Використаємо функції $\gamma_m(t) = \langle \gamma_{1,m}(t), \gamma_{2,m}(t), \dots, \gamma_{k,m}(t), \dots \rangle \in C^1$, $m \geq 1$, для яких $\gamma_{k,m}(t) \equiv 0$, якщо $k \neq m$, і

$$\gamma_{m,m}(t) = \begin{cases} \cos^2 \frac{t}{\sqrt{m}}, & \text{якщо } |t| \leq \frac{\pi}{2} \sqrt{m}, \\ 0, & \text{якщо } |t| > \frac{\pi}{2} \sqrt{m}. \end{cases}$$

Очевидно, що

$$\|\gamma_m\|_{C^0} = 1, \quad m \in \mathbb{N},$$

$$\lim_{m \rightarrow \infty} \left\| \frac{d\gamma_m}{dt} \right\|_{C^0} = 0$$

і

$$\lim_{m \rightarrow \infty} \sup_{t \in \mathbb{R}} \left| \gamma_m(t) - e^{it/m} \gamma_m(t) \right| = 0.$$

Тому

$$\lim_{m \rightarrow \infty} \|\mathcal{D}\gamma_m\|_{C^0} = 0$$

і, отже,

$$\inf_{\|x\|_{C^1}=1} \|\mathcal{D}x\|_{C^0} = 0.$$

Це означає, що оператор \mathcal{D} не має неперервного оберненого.

7. Додаткові зауваження та літературні вказівки. Функціонали, аналогічні δ , застосовувалися автором у [4, 8–21] для дослідження майже періодичних різницевих, дискретних, функціональних, диференціальних та диференціально-різницевих рівнянь, а також диференціальних рівнянь із імпульсним збуренням.

Твердження про майже періодичні розв'язки рівнянь (2) і (10) (у п. 4 і 5) є новими. На відміну від теорем Америкі [6, 7] і Фавара [7, 22] у теоремах 1–4 не використовуються \mathcal{H} -класи рівнянь (2) і (10). Також у теоремі 1 не використовується умова відокремлення розв'язків рівнянь \mathcal{H} -класу рівняння (2).

Наведені в п. 6 приклади лінійних неперервних майже періодичного оператора в сенсі означення 3, що не є майже періодичним у сенсі означення 2 і діє у просторі C^0 , і аналогічного необоротного диференціального оператора, до якого застосовна теорема 4, також є новими.

Дослідженню майже періодичних рівнянь присвячено багато публікацій. Відмітимо частину з них. Для звичайних лінійних диференціальних рівнянь перші результати про майже періодичні розв'язки отримано Фаваром у роботі [22], а для нелінійних диференціальних рівнянь — Амеріо в роботі [6]. У цих роботах суттєво використовуються \mathcal{H} -класи рівнянь, а в [6] також використовується відокремленість обмежених розв'язків рівнянь. Вагомий додатак до теорії Фавара зроблено Е. Мухамадієвим [3]. Узагальнення теорем Мухамадієва наведено в [23–25]. Важливі результати з теорії майже періодичних рівнянь також належать Б. М. Левітану [2], Амеріо [26] та В. В. Жикову [27].

З'ясуванню умов існування обмежених і майже періодичних розв'язків диференціальних рівнянь

$$\frac{dx(t)}{dt} = f(x(t)) + h(t), \quad t \in \mathbb{R},$$

і

$$\frac{dx(t)}{dt} = f(x(t) + h(t)), \quad t \in \mathbb{R},$$

де $f: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ — неперервна функція і $h \in C^0$ або $h \in B^0$ (у випадку $E = \mathbb{R}$), присвячено роботи [28, 29].

Література

1. *Bochner S.* Beiträge zur Theorie der fastperiodischen // *Math. Ann.* – 1927. – **96**. – I Teil. – P. 119 – 147; II Teil. – P. 383 – 409.
2. *Левитан Б. М.* Почти-периодические функции. – М.: Гостехиздат, 1953. – 396 с.
3. *Мухамадієв Э.* Об обратимости функциональных операторов в пространстве ограниченных на оси функций // *Мат. заметки.* – 1972. – **11**, № 3. – С. 269–274.
4. *Слюсарчук В. Ю.* Майже періодичні розв'язки нелінійних дискретних систем, що можуть не бути майже періодичними за Бохнером // *Нелін. коливання.* – 2014. – **17**, № 3. – С. 407–418.
5. *Колмогоров А. М., Фомін С. В.* Элементы теории функций и функционального анализа. – Київ: Вища шк., 1974. – 456 с.
6. *Amerio L.* Soluzioni quasiperiodiche, o limitati, di sistemi differenziali non lineari quasi-periodici, o limitati // *Ann. Mat. Pura Appl.* (4). – 1955. – **39**. – P. 97 – 119.
7. *Демидович Б. П.* Лекции по математической теории устойчивости. – М.: Наука, 1967. – 472 с.
8. *Слюсарчук В. Ю.* Умови майже періодичності обмежених розв'язків нелінійних різницевих рівнянь з неперервним аргументом // *Нелін. коливання.* – 2013. – **16**, № 1. – С. 118–124.
9. *Слюсарчук В. Ю.* Умови існування майже періодичних розв'язків нелінійних диференціальних рівнянь у банаховому просторі // *Укр. мат. журн.* – 2013. – **65**, № 2. – С. 307–312.
10. *Слюсарчук В. Ю.* Умови існування майже періодичних розв'язків нелінійних різницевих рівнянь з дискретним аргументом // *Нелін. коливання.* – 2013. – **16**, № 3. – С. 416–425.
11. *Слюсарчук В. Ю.* Умови майже періодичності обмежених розв'язків не розв'язаних відносно похідної нелінійних диференціальних рівнянь // *Укр. мат. журн.* – 2014. – **66**, № 3. – С. 384–393.
12. *Slyusarchuk V. Yu.* Almost periodic solutions of difference equations with discrete argument on metric space // *Miskolc Math. Notes.* – 2014. – **15**, № 1. – P. 211–215.
13. *Слюсарчук В. Е.* Исследование нелинейных почти периодических дифференциальных уравнений, не использующее \mathcal{H} -классы этих уравнений // *Мат. сб.* – 2014. – **205**, № 6. – С. 139–160.
14. *Слюсарчук В. Е.* Условия почти периодичности ограниченных решений нелинейных дифференциально-разностных уравнений // *Изв. РАН. Сер. математика.* – 2014. – **78**, № 6. – С. 179–192.
15. *Слюсарчук В. Е.* Условия существования почти периодичности решений нелинейных разностных уравнений в банаховом пространстве // *Мат. заметки.* – 2015. – **97**, № 2. – С. 277–285.

16. *Слюсарчук В. Ю.* Майже періодичні та періодичні розв'язки різницевих рівнянь у метричному просторі // Нелін. коливання. – 2015. – **18**, № 1. – С. 112–119.
17. *Слюсарчук В. Ю.* Майже періодичні розв'язки нелінійних рівнянь, що можуть не бути майже періодичними за Бохнером // Укр. мат. журн. – 2015. – **67**, № 2. – С. 230–244.
18. *Слюсарчук В. Ю.* Критерій існування майже періодичних розв'язків нелінійних диференціальних рівнянь з імпульсним збуренням // Укр. мат. журн. – 2015. – **67**, № 6. – С. 838–848.
19. *Слюсарчук В. Ю.* Майже періодичні та стійкі за Пуассоном розв'язки різницевих рівнянь у метричному просторі // Укр. мат. журн. – 2015. – **67**, № 12. – С. 1707–1714.
20. *Слюсарчук В. Ю.* Майже періодичні розв'язки функціональних рівнянь // Нелін. коливання. – 2016. – **19**, № 1. – С. 142–148.
21. *Слюсарчук В. Е.* Почти периодические решения дискретных уравнений // Изв. РАН. Сер. математика. – 2016. – **80**, № 2. – С. 125–138.
22. *Favard J.* Sur les équations différentielles à coefficients presque-périodiques // Acta Math. – 1927. – **51**. – P. 31–81.
23. *Слюсарчук В. Е.* Обратимость почти периодических c -непрерывных функциональных операторов // Мат. сб. – 1981. – **116(158)**, № 4(12). – С. 483–501.
24. *Слюсарчук В. Е.* Обратимость неавтономных дифференциально-функциональных операторов // Мат. сб. – 1986. – **130(172)**, № 1(5). – С. 86–104.
25. *Слюсарчук В. Е.* Необходимые и достаточные условия обратимости неавтономных функционально-дифференциальных операторов // Мат. заметки. – 1987. – **42**, № 2. – С. 262–267.
26. *Amerio L.* Sull equazioni differenziali quasi-periodiche astratte // Ric. Mat. – 1960. – **30**. – P. 288–301.
27. *Жиков В. В.* Доказательство теоремы Фавара о существовании почти-периодического решения в случае произвольного банахова пространства // Мат. заметки. – 1978. – **23**, № 1. – С. 121–126.
28. *Slyusarchuk V. E.* Necessary and sufficient conditions for existence and uniqueness of bounded and almost-periodic solutions of nonlinear differential equations // Acta Appl. Math. – 2001. – **65**, № 1–3. – P. 333–341.
29. *Слюсарчук В. Ю.* Умови розв'язності нелінійних диференціальних рівнянь зі збуренням розв'язків у просторі обмежених на осі функцій // Укр. мат. журн. – 2016. – **68**, № 9. – С. 1286–1296.

*Одержано 07.12.14,
після доопрацювання — 15.10.16*